

(Kort bemærkning):

Nicolai Wammen (S):

Jeg blev en anelse forvirret af hr. Lars Barfoeds indlæg. Jeg tror, der blev sagt underskud, hvor det vel egentlig burde være overskud, det tager vi udgangspunkt i. Tak for det med julehumøret, det har som sagt været glimrende hele dagen.

Det, som er vores anke over denne her regering, er, at den fører en politik, hvor den giver ufinansierede skattelettelser uden at ane, om der er råd til det, at den accepterer en stor arbejdsløshed, der stiger og stiger, uden at gøre noget af betydning ved det, at den får kritik af både økonomer og vismænd, men bare slår ud med armene og siger, nå, ja, men de tager nok fejl, de er nok nogle sortseere, nogle gnavpotter, og hvad det ellers er.

Kl. 13.15

Der er nogle reelle problemer i dansk økonomi, og så nytter det ikke noget, at man har en regering, der bare vender det blinde øje til og håber på, at det bedste kommer til at ske. Der er brug for aktiv handling, der er brug for, at der kommer nogle tiltag, der kan ændre på tingene. Hvis Det Konservative Folkeparti er med på det, så kan vi lave gode ting sammen, kan jeg sige til hr. Lars Barfoed.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har sådan på fornemmelsen, at mange af de personer, der nu har siddet og fulgt den her finanslovdebat indtil nu, har undret sig. De har undret sig, fordi deres hverdag jo slet ikke opleves på samme måde, som den bliver præsenteret herindefra.

Nu har vi brugt, jeg ved ikke, om det er halvanden time på først at få præsenteret, at alting stort set går fantastisk godt, og så har vi brugt en halvanden times tid på at få præsenteret, at alting er gået fuldstændig i sort, er meget, meget negativt, og det er frygtelig ruin for alle familier.

Jeg tror ikke, at der er ret mange i det danske samfund, der rent faktisk oplever nogen af de billeder, der er kommet til udtryk her under debatten indtil nu. Jeg tror, at for den almindelige, gode danske familie, er billedet langt mere nuanceret, at man selvfølgelig godt kan se det, som det jo reelt er, at der er en lang række ting i det danske samfund, som er rigtig, rigtig gode, og at der er en lang række ting i finansloven for næste

år, som jeg skal komme tilbage til, som er rigtig, rigtig gode.

Så kan de på den anden side se, at der selvfølgelig er nogle faresignaler, nogle steder, hvor vi skal være særlig opmærksomme, nogle steder, hvor man kan se at der måske skal tages nogle initiativer. Så bliver vi selvfølgelig bedømt på, om vi kan finde den balance, der gør, at vi tager hånd om de problemer, der rent faktisk er; men samtidig også gør det på en måde, så det langsigtede ikke sættes over styr.

Se, det er den ansvarlighed, den balance, man skal finde, som jo i virkeligheden har været afgørende også for os i forbindelse med diskussionen om finansloven for 2004, og det er også den balance, vi synes rimeligvis er fundet.

Dermed har jeg allerede nu sagt, at det jo ikke er sådan, at vi, når vi skal diskutere finanslov for 2004, vil komme med et budskab, der hedder, at alt bare er vidunderligt. Når man går ind i et finanslovsforlig, så ved man jo godt, at der er nogle ting, som ikke er så vidunderlige, men det siger man ja til for at gøre nogle andre ting, som man synes er lidt bedre, og som gør, at vi kan få et samlet billede, der er lidt mere positivt, end det ville være, hvis ikke vi havde lavet det finanslovsforlig, vi har lavet. Det er vores tilgang til det her, det er vores udgangspunkt.

Når folk sidder derude og ikke kan genkende det her, så er det jo også, fordi der kommer en masse på banen, som overhovedet ikke har bund i virkelighedens verden. Hr. Nicolai Wammen er jo nok ikke overraskende den, jeg synes har gjort sig mest skyldig i det verdensbillede. Altså tag nu sådan noget som det her med, om vi med finanslovaftalen leverer en økonomi, der ser fornuftig ud næste år. Er der overskud, eller er der underskud?

Når man hører talen, får man indtrykket af, at der er et meget stort hul i kassen, at pengene strømmer ud, at det er ved at gå rigtig galt. Det var den tale, vi også hørte ved førstebehandlingen tilbage i september, den 9. september. Jeg kan huske finansministeren fra i fredags, der opfordrede os alle sammen til, hvis vi nu ikke lige havde haft tid til det, så måske lige at læse rigtigt på tallene inden dagens debat, for så kunne det godt være, man ville korrigere lidt. Det gjorde hr. Nicolai Wammen så ikke. Han har muligvis haft læst på tallene, men han korrigerede i hvert fald ikke den tale, han holdt.

Sagen er, at for i år, og det har Dansk Folkeparti også et medansvar for, var der i august forventet et overskud på 5,5 mia. kr. Der forventes